

**AZƏRBAYCAN MİLLİ ELMLƏR AKADEMİYASI
FƏLSƏFƏ İNSTİTUTU**

Əlyazması hüququnda

BAGIR HƏMİD oğlu BABAYEV

**XX ƏSRİN ƏVVƏLLƏRİNDƏ (1900-1920-ci illər)
AZƏRBAYCAN DEMOKRATİK FİKRİNDƏ SOSIAL- SİYASİ
PROBLEMLƏR**

İxtisas: 7210.01- Fəlsəfə tarixi

Fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru elmi dərəcəsi
almaq üçün təqdim edilmiş dissertasiyanın

AVTOREFERATI

BAKI – 2018

Dissertasiya işi AMEA Fəlsəfə İnstitutunun “Fəlsəfə və ictimai fikir tarixi” şöbəsində yerinə yetirilmişdir.

Elmi məslləhətçi: fəlsəfə üzrə elmlər doktoru, professor
Əlikram Mirhəsən oğlu Tağıyev

Rəsmi opponentlər: fəlsəfə üzrə elmlər doktoru, dosent
Aydın Arif oğlu Əlizadə

fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru, dosent
Qəmər Cəfər qızı Mürşüdlü

Aparıcı təşkilat: Azərbaycan Dövlət Neft və Sənaye
Universiteti

Müdafiə «» fevral 2018-ci ildə saat də Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası Fəlsəfə İnstitutunun nəzdində elmlər doktoru və fəlsəfə doktoru elmi dərəcəsi almaq üçün təqdim olunan dissertasiyaların müdafiəsini keçirən D.01.115 Dissertasiya Şurasında keçiriləcəkdir.

Ünvan: AZ-1143, Bakı şəhəri, H. Cavid prospekti 31, AMEA-nın Fəlsəfə İnstitutu, IX mərtəbə, Konfrans zalı.

Dissertasiya işi ilə Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyasının Elmi Kitabxanasında tanış olmaq olar.

Avtoreferat «___» yanvar_ 2018-ci ildə göndərilmişdir.

**Fəlsəfə İnstitutunun nəzdindəki
D.01.115 Dissertasiya Şurasının
elmi katibi, fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru: S. A. Həsənova**

DİSSERTASIYANIN ÜMUMİ SƏCİYYƏSİ

Tədqiqatın aktuallığı: Tədqiq etdiyimiz mövzunun aktuallığına diqqətimizi yönləndirməklə problemin öyrənilməsinə, nəzəri-metodoloji məsələlərə aydınlıq gətirməyə, tədqiqatın məqsəd və vəzifələrini, elmi yeniliyini, praktiki əhəmiyyətini açıb göstərməyə səy etmişik. Fikrimizcə, apardığımız tədqiqatın aktuallığını şərtləndirən məqamlar belədir ki, XX əsrin sonlarında SSRİ-nin dağılması, sosializm sisteminin iflası və “soyuq müharibə”nin başa çatması qloballaşmanın daha geniş təsirinə məruz qalmış dünyanın inkişaf istiqamətlərini müəyyənləşdirdi. Qloballaşma o zamandan “müasir dünya inkişafının əsas meyli kimi çıxış edir”.¹

Bugünkü anlamda, qloballaşma milli-mənəvi dəyərlərə yeni global dəyərlər qatmışdır. Artıq bu proses qaçılmaz və qarşısızdır. Müasir global dünyamızda başlıca vəzifəmiz suverenliyimizin, mentalitetimizin, keçmişimizdən miras qalan zəngin milli-mənəvi dəyərlərimizin qorunub saxlanmasıdır. Son dərəcə nəhəng dəyişikliklərin baş verdiyi, fərqli sivilizasiyaların, Şərqlə Qərb təfəkkür tərzinin yaxınlaşdırılmasına edilən səylər zaman-zaman fəlakətlərə yol açır. Sivilizasiyalararası toqquşmalar, tarixən formalaşmış milli-mənəvi və əxlaqi dəyərlərin qorunması aktual problemə çevrilir. “Bu maraqlı dünyanı bir-birinə bağlayan qloballaşmanın özəllikləri ilə əlaqədardır”.² Bu gün fəal şəkildə dünyaya inteqrasiya edən, milli-mənəvi dəyərlərinə sahib çıxan Azərbaycan Respublikasında vətəndaş cəmiyyətinin formalaşması, iqtisadiyyatın güclü inkişafı, sosial rifahın yaxşılaşması “demokratik, hüquqi dövlət quruculuğu prosesinin təmin olunması üçün əsas şərtidir”.³ Milli maraqlarımızın reallaşması üçün yeni imkanlar açılmış, milli-mənəvi dəyərlərimizin nəsillərdən-nəsillərə ötürülməsinin əhəmiyyəti tədqiqatın aktuallığını şərtləndirən amillər sırasında qiymətləndirilə bilər.

Azərbaycan fəlsəfi və ictimai fikir tarixində XX əsrin əvvəlləri son zamanlara qədər obyektiv tədqiqatlardan uzaqda qalmışdı. Burada elmi obyektivliyə cəhd edilmiş, əksər hallarda maneələr aşılıb-keçilməz olmuşdu.

¹ Heydər Əliyev. Müstəqilliyimiz əbədidir. Çıxışlar, nitqlər, müsahibələr, məruzələr, fərmanlar (buraxılışına məsul akademik Ramiz Mehdiyev). 30 cild. 4-cü kitab. Bakı, “Azərənəşr”, 2010. 491 səh. səh. 19.

² Məmmədzadə İlham. Bir daha fəlsəfə haqqında. Müasir yanaşmalar. Təmayüllər. Perspektivlər. Bakı, “Təknur”, 2012, səh. 64.

³ Cəfərov Əfqan. Xalqın həmişə yaşar unudulmaz lideri <http://insan-huquqlari.az/haber-559-xalqin-hemis-yasar-unudulmaz-lideri.html>

Lakinson iyirmi-iyirmi beş illik obyektiv tədqiq bütün qərəzli, qeyri-elmi və qeyri-obyektiv iddiaları birdəfəlik kənara atdı. Fikrimizcə, bu səbəbdəndə tədqiq etdiyimiz problemfəlsəfi və ictimai fikir tariximizin ən aktual mövzularından biri olaraq qalacaq.

XX əsrin başlanğıcında, bərişmaz ideya mübarizələri dövründə demokratik fikir ümummilli mənafeyə xidmət etdi. Bu, mütləq şəkildə millətin milli oyanışına, inkişaf və tərəqqisinə birbaşa xidmətlə bağlı olub, milli məfkurəyə sahib ola bilməyin zəruriliyini irəli sürdü. Demokratik fikrin ideyaları millətin türk-islam mənəviyyəti ilə, “tarixi keçmişimizlə, millətimizin adət-ənənələri ilə bağlı”¹ olub, “türkçülük, islamçılıq və müasirlik prinsipləri üzərində yüksələn və müstəmləkə Şərfinin dirçəliş ideologiyası kimi səciyyələndirilən bu ideyalar qlobal məkanda zəruri idi”². Bu, məzmunca, mahiyyətə və formaca o zamana qədər atılmamış bir addım idi. Zamanın millətin fikir və düşüncəsinə gətirdiyi yenilikçi ideya və ideologiya imperiyaya qarşı mübarizədə onu birliyə səsləyirdi. “Milli burjuaziya ilə mütərəqqi fikirli ziyalılar arasında yaranmış həmrəliyin nəticəsində mənafe və əqidə birliyi siyasi hərəkət halına gələ bilmişdi”³.

“Azərbaycan milli ideologiyasının əsasını təşkil edən islamlaşmaq, türkləşmək və müasirləşmək”⁴ dır. Bu gün Azərbaycan Respublikasının dünyaya fəal inteqrasiyası şəraitində azərbaycançılıq ideologiyası çox önəmlidir. O, XX əsrin əvvəllərində Azərbaycan demokratik fikrinin xəttini təşkil etmişdir. Ümummilli lider Heydər Əliyev müstəqilliyimizin möhkəmləndirilməsi, milli-mənəvi dəyərlərimizin qorunub saxlanması istiqamətində azərbaycançılıq ideologiyasını formalaşdırdı. “Həmişə fəxr etmişəm, bugün də fəxr edirəm ki, mən azərbaycanlıyam”⁵, -deyən Heydər Əliyev bunu milli dövlətçilik ideologiyası kimi sistemləşdirərək, demokratik fikir xadimlərinə yüksək qiymət vermişdir ki, “Azərbaycan dilini, mədəniyyətini, milli-mənəvi dəyərlərini, adət-ənənələrini yaşatmalıyıq”⁶.

¹Həsənov Əli. Heydər Əliyev və milli dövlətçilik təlimi- azərbaycançılıq 09.05.2010 www.xalqqazeti.com/az/news/politics/1353

²Azərbaycan fəlsəfəsi-Vikipediya https://az.wikipedia.org/wiki/Azərbaycan_fəlsəfəsi.

³Rüstəmov Afaq. Müasir dünya və Azərbaycan reallıqları: fəlsəfi təhlil”. Bakı, “AFPoliqrAF”, 2017, s.76.

⁴Ələkbərov Faiq. Milli ideologiya probleminə tarixi-fəlsəfi baxış(II hissə). Bakı, “Elm və təhsil”, 2014, s.30.

⁵Heydər Əliyev. Müstəqilliyimiz əbədidir. 36-cı kitab. Çıxışlar, nitqlər, müsahibələr, məruzələr, fərmanlar (buraxılışına məsul akademik Ramiz Mehdiyev). Bakı, “Azərənşr”, 2011, s.294.

⁶Aslanova Rəbiyət. Milli varlığın əbədiliyi, mənəvi dəyərlərin varlığı əbədiyaşarlığı qədərdir. “İlham Əliyev: iqtibaslar və təhlil”. Bakı, “Azərbaycan”, 2006, s.294.

Çünkü biz “heç vaxt başqa dinlərə qarşı mənfi münasibət göstərməmişik, düşmənçilik etməmişik”¹. Bu gün Azərbaycançılıq ideologiyasını öz fəaliyyətində davam etdirən Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyev “dünya birliyinə hərtərəfli inteqrasiya siyasəti həyata keçirir”².

XX əsrin əvvəllərində ideya axtarışları dövründə məhkum millətlərin milli-azadlıq hərəkatının özəyində müxtəlif milli ideyalar dayanırdı. Çünki müstəmləkədən qurtulmaq istəyən millətlər ilk növbədə öz milli ideyasını, sonra milli ideologiyasını müəyyənləşdirməli idi. Əli bəy Hüseynzadə, Əhməd bəy Ağaoğlu, Məmməd Əmin Rəsulzadə, Cəlil Məmmədquluzadə, Mirzə Ələkbər Sabir, Üzeyir bəy Hacıbəyli, Ömər Faiq Nemanzadə kimi “görməli şəxsiyyətlər milli məfkurənin təşəkkülü və inkişafına mühüm təsir göstərir”³, dominant milli etnik birliyi soykəmə bağlayırdılar. Köhnə, gerilikçi düşüncə tərzini yaddaşlardan silinib atılır, dini görüşlərdən milli görüşlərə keçilirdi.

“Əli bəy Hüseynzadəni milli məfkurənin uçuruma getdiyi bir vaxtda Allah-Taala doğma xalqına xilaskar kimi bəxş etmişdir”⁴. Xalqımızın həyatında ruslaşma və farslaşma siyasətinə qarşı türkçülük ideyalarının irəliləməsi tarixi zərurətdən doğurdu. O zaman Azərbaycan türkləri rus hökuməti tərəfindən hansı adlarla çağırılsa da, türk olaraq Rusiya tabeliyindəki böyük tarixi-coğrafi məkanda yaşayan türkdilli xalqların hamısının mənafeyi ilə bağlı götürülürdü.

Rusiyada 1905-1907-ci illər inqilabı oyanışa, milli özünüdərkə güclü təkan vermiş oldu. Milli burjuaziya ilə mütərəqqi fikirli ziyalılar arasındakı həmrəylik, mənafe birliyi, qısa bir zamanda Azərbaycanın siyasi həyatında qəti dönüş yaratdı. Bu, türkçülük ideyasının yaranması və formalaşmasına zəmin oldu. Bu dövrdə çoxsaylı qəzet və jurnallarda türkçülük ideyaları ardıcıl, sistemli şəkildə millətin oyanışına xidmət etməyə başlayırdı. Bu mənada 1905-1907-ci illərdə toplanmış Rusiya müsəlmanlarının qurultayları imperiya ərazisindəki türkdillimillətlərin

¹ “İslam sivilizasiyası Qafqazda” Beynəlxalq simpoziumda Azərbaycan Prezidenti Heydər Əliyevin nitqi. 09 dekabr 1998-ci il. <http://lib.aliyevheritage.org/az/9045952.html>

² İlham Əliyev. “Dövlət və din: dəyişən dünyada toleranlığın gücləndirilməsi” Birinci Beynəlxalq Bakı Forumunun iştirakçılarına 18 dekabr 2012-ci il <http://www.president.az/articles/6878>

³ <http://www.president.az/articles/26711>

⁴ “Türk dünyasının böyük ideoloqu”-clb.az/www.clb.Az/files/mv/teze_Huseynzade.pdf).

toplantıları idi. Onlardan irəli gələn ideyalar imperiyanı türkdilli xalqlarının milli şüurunun, milli özünüdərkinin inkişafına yönəldilmişdi.

XX əsrin əvvəllərində ruslaşdırma və zorakı xristianlaşdırma siyasətindən əl çəkməyən imperiyanın məqsədi bütün türkdilli xalqların, o cümlədən Azərbaycan türklərinin birliyini uca tutacaq türkçülüyə əngəl olmaq idi. Millətımız kənardan təbliğ edilən yad ideyalara, xüsusilə də ruslaşdırma və xristianlaşdırmaya güclü dirəniş göstərdi. Bunun başlıca səbəbi türkçülük ideyalarının bütün başqa yad ideoloji təsirlərdən daha güclü çıxma bilməsi oldu. Ona görə də "Müsəlman Şərqində ilk parlamentli respublika olan Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti quruldu"¹.

İmperiyanın xalqımızın milli ruhunun sındırılmasına yönəlmiş xristian-velikorus şovinizmi milli düşüncəni silkələyib ayıltı, ona yavaş-yavaş milli mübarizənin mənasını anladı. Mustəmləkə siyasəti fərqli dili, dini olan xalqların fəaliyyət proqramlarını ortaya çıxarmasına səbəb oldu. Onu hazırlayan və milli ideologiya səviyyəsinə yüksəldən mübariz ruhlu demokratik fikir xadimləri idilər. Onlar xalqın milli ruhunu milli ideologiya şəklində sistemləşdirib, milli-azadlıq uğrunda mübarizədə arxasınca apara bildilər. Bu, mahiyyətə milli kimlik, milli varlıq, milli birlik uğrunda millətin açıq-aşkar mübarizəsi idi. Zaman rus istilasından XX əsrin əvvəllərində olan dövrdə unudurulmağa çalışılan türklük düşüncəsini yenidən diqqət mərkəzinə çəkdi.

"Biz azərbaycançılığı-Azərbaycan dilini, mədəniyyətini, milli-mənəvi dəyərlərini, adət-ənənələrini yaşatmalıyıq",-deyən Heydər Əliyev dühası azərbaycançılığı milli ideologiyaya çevirdi"². Ulu öndərin ümumdövlət məfkurəsi səviyyəsinə yüksəltdiyi azərbaycançılıq ideyası da mahiyyət etibarilə milliliyin və bəşəriyyətin təəcəssümüdür. Heydər Əliyev XX əsr ziyalılarının əsərlərində "milli ideya kimi türkçüləklə paralel azərbaycançılığı dünya azərbaycanlılarının ideologiyası, milli birlik təlimi kimi əsaslandırıldı"³.

Problemin işlənmə dərəcəsi: Müstəqilliyimizin əldə olunmasından sonra qlobal dünyamızda bizləri getdikcə daha çox düşündürən milli-mənəvi irsimiz olmuşdur. Fəlsəfi və ictimai fikir tariximizin görkəmli xadimlərinin

¹<https://azertag.az/xeber/Prezident-Ilham-Aliyev-2018-ci-ilin-Azərbaycan-Xalq-Cumhuriyyəti-ili-elan-edilmesi-haqqinda-Serencam-imzalayib1127287>

²Cəbrayilov Rafael. Heydər Əliyev və azərbaycançılıq ideologiyası; www.anl.az/down/meqale/azerbaycan/2011/may/175824.htm

³Qarayev Əbülfəs: Azərbaycançılıq ideyası Ermənistanla informasiya savaşında güclü təbliğat silahımızdır 22.04.2016 www.clb.az/files/mv/HeyderEliyev.PdfPDF-file-davam.az/26678-blfs-qarayev-azrbaycanlq-ideyas-ermnistanlainform.

təqdirəlayiq irsinin tədqiqi və təhlili problemin vacib şərtlərindəndir. Elə bu səbəblərdən də tədqiq etdiyimiz mövzu bu günümüzdə dəhərtərəfli araşdırmalar tələb etməkdədir. Mürəkkəb tarixi dövrdə yaşayan XX əsr Azərbaycan demokratik fikrinin görüşlərinin araşdırılması, tədqiqat obyektinə cəlb edilməsi çox vacibdir. Doğrudur, sovet dövründə bu problemin müəyyən tərəfləri araşdırılmışdır. **Məmməd Cəfərin** “Hüseyn Cavid” (1960), “Azərbaycan ədəbiyyatında romantizm” (1963), **Kamal Talibzadənin** “Azərbaycan ədəbi tənqidinin tarixi” (1984), “Abbas Səhhət” (1976), **Əziz Mirəhmədovun** “Sabir” (1958), “Azərbaycan Molla Nəsrəddini” (1980), “Azərbaycan ədəbiyyatına dair tədqiqlər (XIX-XX əsrlər)” (1983), “Məhəmməd Hadi” (1985), **Abbas Zamanovun** “Əməl dostları” (1979), “Sabir gülür” (1981), “Sabir bu gün” (1985), **Məsud Əlioğlunun** “Məslək qardaşları” (1966), “Hüseyn Cavidin romantizmi” (1975), “Məhəbbət və qəhrəmanlıq” (1979), xüsusilə **Midhət Ağamirovun** (“Abdulla Şaiqin dünyagörüşü”) (1982), “Məhəmməd Hadinin fəlsəfəsi” (1985) adları xüsusilə qeyd olunmalıdır. Bir sıra monoqrafiya¹ və dissertasiyalarda² isə Azərbaycan demokratik fikrinin dövlət idarəçiliyi haqqında irəli sürdüklərini fikirlər, Şərqdəki istibdad rejimlərini, Rusiyadakı mütləqiyyətin əksinə, demokratik əsaslara söykənən respublika idarəetmə prinsipləri işıqlandırılmışdır. Son illərdə Azərbaycan demokratik fikrində milli ideya və milli ideologiya problemi, tarixi irs, müstəqillik, dövlətçilik məfkurəsi- türkçülük, islamçılıq, azərbaycançılıq, problemə tarixi-fəlsəfi baxış, onun tarixi inkişaf yolu ilə bağlı bu sahədə bir sıra ciddi araşdırmalar aparılmışdır³. Azərbaycan demokratik fikrində

¹Ахмедов Э.М. Философия азербайджанского просвещения. Баку. Азернешр, 1983, 291 стр; Ахундова Э. Г. Реализм Джалила Мамедкулизаде. Баку, Язычы, 1988, 149 стр; Гаджиева А. Азербайджанский реализм. Баку, Язычы, 1984, 240 стр; Керимов Х.Ш. Экономическая мысль в произведениях М. А. Сабира- «Очерки истории азербайджанской экономической мысли». Под редак. Т.С.Велиева, Ю.М.Мамедова). Баку, Азернешр, 1987. с. 230-249. 312 стр.

²Алекперов Я. А. Государственно- правовые воззрения Дж. Мамедкулизаде. Автореферат...канд. юридич. наук. Баку, 1963, 18 стр; Вахидов Ф. К. Мироззрение Омара Фаика Неманзаде. Автореферат канд. философ. наук. Баку, 1971, 21 стр; Касумов М. Р. Боевой революционно-сатирический журнал «Молла Насреддин» и его общественно-политическое направление (1906-1931 гг.) Автореферат доктор. историч. наук. Баку, 1965. 82 стр.

³Ramiz Mehdiyev “Azərbaycan: tarixi irs və müstəqillik fəlsəfəsi” (Bakı, 2001), “XXI əsrdə milli dövlətçilik” (Bakı, 2003), “Milli məfkurə dövlətçilik, müstəqillik yolu ilə. I cild” (Bakı, 2006), “Demokratiya yolunda: irs haqqında düşüncələr” (Bakı, 2008), İlham Məmmədzadə “Bir daha fəlsəfə haqqında. Müasir yanaşmalar. Təmayüllər. Perspektivlər”

cəhalətə, dini mövhumata qarşı qabaqcıl elm və maarif uğrunda mübarizə, dünyəvi elmlərin təbliği, qabaqcıl dünyagörüşü formalaşdırılmək təblər açılması tələbi, gələcək nəslin təhsili, qızlar üçün tədrisin zəruriliyi, qadın təhsili problemləri, mənəvi-əxlaqi qaydalar, vətənpərvərlik, qadın azadlığı problemi, ana dilinin saflığı uğrunda mübarizə ideyaları tədqiqatlarda öz ifadəsini tapmışdır.

Tədqiqatın obyektı və predmeti: Dissertasiyanın obyektini tədqiq olunan dövr-XX əsrin əvvəllərindəki Azərbaycanın fəlsəfi irsi, fəlsəfi və ictimai fikir tarixi təşkil edir. O dövrün fəlsəfi və ictimai fikir tarixində demokratik fikrin mühüm xidmətləri bu günümüzdə belə danılmazdır və düşündürücüdür. Tədqiqatın predmetini isə göstərilən dövrdəki Azərbaycan fəlsəfi və ictimai fikrinin tədqiqinin müasir durumu, aktual problemləri, perspektivləri, əhəmiyyəti təşkil edir.

Tədqiqatın məqsəd və vəzifələri: Əsas məqsəd və vəzifələr aşağıdakı kimi müəyyənləşdirilmişdir:

-Azərbaycan cəmiyyətinin sosial-iqtisadi həyatında əsaslı, köklü dönüş yaradan mülkiyyət münasibətlərinin öyrənilməsi;

-köhnə, mürtəcə quruluşun atılması, gələcəyə, yeni aləmə can atmaq, köhnə dünyadan çoxuzaqlarda şanlı gələcək arzularının açıqlanması, həm ideal, yeni, həm də ədalətli quruluşun təənnüm olunmasının hətərəfli, əhatəli tədqiqi;

-vətəndaşların şəxsiyyət azadlığı, hüquq bərabərliyi probleminin araşdırılması;

-mövcud rejimin açıq ifşası, azad istiqbalın gələcəyinə böyük inam, yeni ictimai quruluşun təənnümünün tədqiqi;

(Bakı,2012), Əbülhəsən Abbasov "Milli maraqlar və milli ideologiya" (Bakı,2012), Əlikram Tağıyev "Milli ideya və milli ideologiya: Problemlər və onların şərhı" (Bakı,2000), İzzət Rüstəmov "Azərbaycanda təbii-elmi biliyin inkişafının fəlsəfi problemləri (XIX əsr-XX əsrin əvvəli)" (Bakı, 2001), Yaşar Qarayev "Tarix: yaxından və uzaqdan" (Bakı,1996), "Azərbaycan ədəbiyyatı: XIX və XX yüzillər(İki min ili tamamlayan iki yüz il-XIX və XX yüzillər)" (Bakı,2002), "Min ilin sonu...(XXI əsr və Şərq dəyərləri)" (Bakı,2002), Afaq Rüstəmov "Müasir dünya və Azərbaycan reallıqları: fəlsəfi təhlil" (Bakı,2017), Rafail Əhmədli "Azərbaycan milli-demokratik dövlətçilik məfkurəsi: türkçülük, müasirlik, islamçılıq" (Bakı,2007), "Azərbaycan dövlətçilik fəlsəfəsi" (Bakı,2008), Mübariz Süleymanlı "Azərbaycan kulturoloji fikir tarixindən (XX əsrin əvvəlləri)" (Bakı,2011), "Kulturoloji irsin tədqiqi problemləri (XX əsrin əvvəllərinin mənbələri əsasında)" (Bakı,2011), Nizaməddin Şəmsizadə "Azərbaycan ideologiyası" (Bakı,1996), "Azərbaycançılıq" (Bakı,2006), Faiq Ələkbərov "Milli ideologiya probleminə tarixi-fəlsəfi baxış"(II hissə) (Bakı,2014), Afaq Məmmədova "XX əsr Azərbaycan romantizminin fəlsəfəsi (Məhəmməd Hadi irsinin tədqiqi əsasında) (Bakı,2003).

-milli mənsubiyyət axtarışı, milli varlığın qorunması, milli kimliyin sübutu və ona sahib çıxmaq düşüncəsinin ən qiymətli miras kimi araşdırılması;

-azərbaycançılıq ideologiyasının işıqlandırılması, çağdaş dövrün tələbləri ilə səsələnən bu ideologiyanın ümumbəşəri dəyərlərlə sintezi və inteqrasiyası kimiarəşdirılması;

-nəhayət, demokratikdövlət idarəçiliyiprobleminin tədqiqi, ona tarixilik və müasirlik mövqeyindən yanaşma;

-idarəçilik sistemində insanların demokratiyaya əsaslanaxalq hakimiyyətinin və demokratikseçki sisteminin üstünlüklərinin açıqlanması, hərtəfli araşdırılması perspektivlərinin təhlili.

Tədqiqat işinin elmi yeniliyi: Bizə görə, millətin milliruhunun daşıyıcısı kimi, milli-mənəvi irsin, dəyərlərin qorunması, öyrənilməsi və layiqincə öyrədilməsi çox önəmlidir. Müstəqilliyimizin bərpasından sonra fəlsəfi və ictimai fikir tariximizdə belə tədqiqatlara ehtiyaclar çoxaldı. O, bu günümüzədək olmuş yanlışlıqlardan xilas ola bilməyimiz üçün zəruri idi. Azərbaycan demokratik fikrinin sosial-siyasi görüşləri müxtəlif aspektlərdən tədqiq və təhlil edilmişdir. İşin elmi yeniliyini müəyyən edən ilk növbədə problemin qoyuluşudur və tədqiqata cəlb edilmiş problem aşağıdakı müddəaları özündə əks etdirir:

-ilk dəfə olaraq demokratik fikrin sosial-siyasi görüşləri kompleks şəkildə nəzərdən keçirilmişdir;

-cəmiyyətin sosial strukturunda mülkiyyət münasibətlərinə təsir edən amillər, demokratik fikrin fəlsəfi irsi, sosial utopiyası təhlil edilmişdir;

-şəxsiyyət azadlığı və hüquq bərabərliyi probleminə fəlsəfi aspektdə, elmi-praktiki baxımdan təhlil edilmişdir;

-işıqlı sabahlar naminə elmin, maarifin vacibliyi irəlisürülmüşdür;

-milli kimlik, milli varlıq, milli birlik uğrunda milli ideologiya ilə bağlı çağdaş dövrün tələbi kimi azərbaycançılıq-milli ideologiyamız müstəqil dövlətçiliyimizin mənafeləri kontekstində araşdırılmışdır;

-demokratikidarəçilik formalarına müasir yanaşma millətimizin və milli dövlətçiliyimizin maraqları çərçivəsində tədqiq edilmişdir.

Tədqiqatın nəzəri və metodoloji əsasları: Dissertasiya mühüm nəzəri və metodoloji əhəmiyyətə malikdir. Tədqiqatın nəzəri əsaslarını irəli sürülən konseptual fikir və müddəalar, eləcə də bu sahədə fundamental elmi araşdırmalar və nəzəri konsepsiyalar təşkil edir. Dissertasiyanın yazılmasında Azərbaycan fəlsəfi fikir tarixindəki milli spesifik nəzərə alınmış, nəzəri, fəlsəfi və tarixi araşdırmaların elmi-məntiqi şəkildə vəhdəti həyata keçirilmişdir. Dissertasiyada metodoloji cəhətdən müasir tədqiqat

metodlarından, tarixi funksional, məntiqi-sistemli yanaşma, tarixi-müqayisəli təhlildən, həmçinin, nəzəri təhlil, elmi-fəlsəfi ümumiləşdirmə kimi tədqiqat üsullarından, elmi metodlardan və proqnozlardan istifadə edilmişdir.

Tədqiqatın elmi-nəzəri və praktiki əhəmiyyəti: 1900-1920-ci illərdəki zəngin fəlsəfi və ictimai fikir tariximizə inandırılmasında, ideya cərəyanlarının mübarizəsində, demokratik fikrin qanuni yerini bərpa etməkdə təqdim olunan dissertasiyadan geniş şəkildə faydalanmaq mümkündür. Dissertasiya materiallarının elmi müddəaları, aparılmış ümumiləşdirmələr və nəticələrdən elmi-praktiki baxımdan istifadə etmək əhəmiyyəlidir. Tədqiqat işininə əlunmuş eimi nəticələrindən ali məktəblər üçün dərsliklərin, dərs vəsaitlərinin, monoqrafiyaların hazırlanmasında bəhrələnmək olar.

Tədqiqatın aprobasiyası: Dissertasiya işi Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası Fəlsəfə İnstitutunun „Fəlsəfə və ictimai fikir tarixi” şöbəsində yerinə yetirilmişdir. Şöbənin 29 yanvar 2016-cı il tarixli iclasında geniş müzakirə olunmuş və müdafiəyə tövsiyə edilmişdir. Tədqiqat işinin əsas məzmunu və elmi müddəaları müəllifin Azərbaycanda və xaricdə çap etdirdiyi elmi məqalələrdə, Beynəlxalq və respublika konfranslarının materiallarında öz əksini tapmışdır.

Tədqiqat işinin strukturu: Dissertasiya işi giriş, üç fəsil, altı yarımfəsil, nəticə və ədəbiyyat siyahısından ibarətdir.

DİSSERTASIYANIN ƏSAS MƏZMUNU

Girişdə tədqiqat işinin aktuallığı əsaslandırılır, aktuallığı şərtləndirən başlıca səbəb və amillər nəzərə çatdırılır, problemin işlənmə dərəcəsi öyrənilir, tədqiqatın obyektı və predmeti, məqsəd və vəzifələri, mənbəşünaslıq bazası, nəzəri-metodoloji bazası müəyyənləşdirilir, elmi yeniliyi, nəzəri-praktiki əhəmiyyəti və aprobasiyası göstərilir.

Dissertasiyanın birinci fəslı“**XX əsrin əvvəllərində Azərbaycan cəmiyyətinin sosial-iqtisadi inkişafı probleminə nəzəri baxış**” adlanır. Bu fəslin “**Cəmiyyətin sosial strukturundaziddiyyətlərin mülkiyyət münasibətlərinə təsirinin fəlsəfi aspekti**” adlanan birinci paraqrafında göstərilir ki, XX əsrin əvvəllərində cəmiyyətin yeniləşməsi uğrunda başlanan demokratik hərəkat onun düşüncə tərzinə daha kəskin mübarizlik gətirdi. Demokratik fikir çarizmin milli-müstəmləkə siyasətini ifşa edir, xalqı sosial-siyasi, mənəvi azadlığa səsləyir, xoşbəxt gələcəyə ruhlandırır, cəmiyyətin yenilənməyə möhtac olduğunu vurğulayırdı. Fikrimizcə, Azərbaycan fəlsəfi və ictimai fikir tarixində dövrün gerçəkliyini əks etdirən Əli bəy Hüseynzadənin, Əhməd bəy Ağaoğlunun, Cəlil

Məmmədquluzadənin, Mirzə Ələkbər Sabirin, Üzeyir Hacıbəylinin, Ömər Faiq Nemanzadənin, romantiklərdən Məhəmməd Hadinin, Hüseyn Cavidin, Abbas Səhhətin, Abdulla Şaiqin xüsusi yeri vardır.

Demokratik fikir mülkiyyət münasibətlərinə xüsusi diqqət yetirirdi. Azərbaycanda kəndlilər əhalinin çox böyük əksəriyyətini təşkil etsələr də, torpaqsız və aztorpaqlı olduqlarından amansızcasına istismar edilir, dəhşətli fəlakət içərisində yaşayırdı. Mülkiyyət sahibləri bu dövrdə daha yüksək mənfəət əldə etməyə çalışırdı. Sosial həyatın bütün sahələrinə güclü nüfuz edən kapitalizm sürətlə kənd təsərrüfatına da daxil oldu və kəndi əmtəə tədavülünə cəlb etdi. Kəndli təsərrüfatı natural xarakter daşıyırdı. Pulun, kapitalın kənd təsərrüfatında dağıdıcı, pozucu təsiri sosial təbəqələşməni daha da gücləndirdi, kəndlinin maddi vəziyyətini, güzəranını ağırlaşdırırdı. Kəndli mülkədara vergiləri vaxtında verməyə məcbur edilirdi. O, həm vergi verir, həm də töycü ödəyirdi. Demokratik fikir xalqın amansızlıqla qarət olunması ilə barışmırdı.

Fikrimizə, onlar qədər heç kim kəndi səfalətdə saxlayan ictimai bəlaları bu qədər aydınacıb göstərməmişdir. Bu dövrdə Azərbaycan kəndlisinin əsas vergiləri bunlar idi: “1. Məlcəhət-torpaq sahibinə məhsulun müəyyən hissəsinin keçirilməsi; 2. Hərbi xidmət vergisi-orduya səfərbərlik əvəzinə çar müstəmləkəçiləri azərbaycanlıların üzərinə xüsusi vergi qoymağı qərara almışdılar; 3. Töycü-kəndlilərdən il ərzində yığılan vergi; 4. Biyar-kəndlilərin mülkədarlar üçün məcburi və ödənişsiz icra etdikləri mükəlləfiyyətlər; 5. Çöpbaşı-örüş pulu; 6. Köçərilərdən pul ilə alınan vergi”¹.

Demokratik fikir cəmiyyətdən söhbət açmaq istəyərkən qış fəslinə müraciət edir, təbiət və cəmiyyət hadisələri üzvi surətdə əlaqələndirilir. Çünki əməkçi insanlardan müxtəlif vergilər toplanması qış fəslində acliğa gətirib çıxaran başlıca səbəblərdən biri kimi üstüörtülü şəkildə açıqlanırdı. Demokratik fikirdə baharın gətirdiyi gözəlliklər fonunda xalqın, millətin faciəsi daha qabarıq şəkildə ifadəsini tapırdı. Bunun sosial-humanist məzmunu isə belə idi: əməkçi insanın-kəndlinin, rəncbərin, əkinçinin təbiət gözəllikləri fonunda təsvir olunması ilə onlar göstərmək istəyirdilər ki, cəmiyyəti bütün maddi nemətlərlə təchiz edənler acliqda, soyuqda, səfalətdə yaşamağa məhkum olunmuşdu

1906-1907-ci illərdə Zəngəzurda quraqlıq baş verdi, çar hökumətinin qızıışdırdığı və erməni millətçilərinin türk-müsəlmanlara qarşı törətdiyi milli

¹Alıyev İsa, Səməndərov Seyfəddin. XX əsrin əvvəllərində Azərbaycan mütəfəkkirlərinin vergi mükəlləfiyyətləri ilə əlaqədar dəyərləndirmələri. “Azərbaycan vergi jurnalı”, 2012 №3, s.5

qırğın siyasəti nəticəsində Azərbaycanın aclıq çəkən bölgələri ilə digər ərazilər arasında əlaqələr pozuldu, gediş-gəliş kəsildi, iğtişələr başladı. Bunu çoxdan gözləyən hökumət dairələri aclıq çəkən əhaliyə yardım göstərmək əvəzinə iğtişələrin törənməsindən sui-istifadə edərək, həmin bölgələrə cəza dəstləri göndərdi.

Demokratik fikir müqəddəs Novruz, Ramazan, Qurban bayramları haqqında zəngin mənəvi irs qoymuşdur. Tarixin yüzillər, minillər boyu ağır sınaqlarından süzülüb gələn, şanlı keçmişimizdən bizə miras qalan, milli-mənəvi xəzinəmizin bəzəyi, müstəqilliyinə qovuşmuş xalqımızın böyük təntənə və şadlıq içərisində keçirdiyi müqəddəs bayramlarımız sovet rejimində qadağa dövrünü yaşamışdır. Halbuki hər zaman gündəlik həyatımızın bəzəyinə çevrilmiş bayram günlərindəki şənliklərdə xalqımız özünün bütün arzu və istəklərini ifadə etmişdir.

İlk fəslin **“XX əsrin əvvəllərində Azərbaycan cəmiyyətində humanizm ideyalarının formalaşması”** adlı ikinci yarımfəslində demokratik fikrin romantikası zülmə qarşı dözümsüzlüyün nümayişinə çevrilir, əsl vətəndaş tərbiyə edib yetişdirmək başlıca vəzifə olaraq irəli sürülür. Romantiklər “cənnət kimi cahan” arzusuyla əzab-əziyyət, hüquqsuzluq içərisində boğulan insanların çarəsiz vəziyyətdə yaşamalarına sızılırdılar. Onlar vətənin, millətin xilasını üçün çarə axtarırdı, belə həyatdan qaçıb uzaqlaşmaq istəyirdi, acı həqiqətdən şirin xəyal aləminədək romantik aləmi canlandırır, xəyalən elə aləmlərə çəkilirdilər ki, ora zülmədən uzaq olsun. Nəhayət, səmələrə, göylərə, cənnət aləmlərə çəkilib getməklə sanki rahatlıq tapırdı, azad nəfəs çəkirdilər. Onlar düşündükdə ki, məhz belə aləmlərdə fəlakətdən, əsarətdən heç bir aləmət yoxdur.

Romantiklər keçmişdən, bugündən və gələcəkdən tez-tez söhbət açırdı. Hər dəfə onlar üçün keçmiş artıq tarixə dönmüş, bugün isə artıq yazılmaqdadır, yəni o da yaxın zamanda keçmişə dönəcəkdir. Ancaq hələ də kəşf olunmamış, sirli görünən bir aləm vardır ki, onların reallaşması artıq sabahın açılmasına bağlıdır. Sabahın gəlişi isə bir çox müşkil sualların, anlaşılmaz aləmlərin açarındır.

XX əsrin gətirdiyi yeniliklə fəlsəfi və ictimai fikir tariximizə yeni ruh, yeni nəfəs gəldi. Fikrimizcə, Sabirin və Hadinin ideal, xoşbəxt, firavan, gələcək azad cəmiyyət haqqındakı təsəvvürlərinin paralel tədqiqi təqdirəlayiqdir. Onların cəmiyyətə iki müxtəlif baxışı göylərə də bir-birindən fərqli iki cür üz tutmasına gətirib çıxarırdı. Romantikası mövcud həyatdan ayrılmayan, arzu və ideallarını real həyatda tapa bilməyən Hadihəsərinin gerçək ola biləcəyi azad, gözəl səməyə, göylərə, asimanlara üz tutur. Millətin elmin ziyası ilə cəhalətdən xilas ola biləcəyini təsdiqləyən

Sabir isə xalqın məktəbsiz qaldığı zamanda bunları gerçək olmayan xam xəyal hesab edir.

Millətin elmin ziyası ilə cəhalətdən xilas ola biləcəyi fikrini təsdiqləyən Sabiröz-özünə gələcək istiqbala inanmır, ölkənin məktəbsiz, xalqın övladlarının cəhalətdə qaldığı zamanda, şübhəsiz, bunları gerçək olmayan xam xəyal hesab edib, ona gülmür, mütləq dövrünün dəyişməsifikrini irəli sürür. Gəldiyimiz obyektiv nəticəyə görə, Hadinin parlaq istiqbalı ilə Sabirin lağlağ istiqbalı arasındakı başlıca fərq mücərrəd xəyalla real xəyal arasındakı fərqdən ibarətdir.

1905-1907-ci illər inqilabı dövründə romantiklər cəmiyyət həyatında baş verən hadisələrin əsl mahiyyətini dərk etməkdə çətinlik çəkirdilər. Bu illərdə onların tərəddüdləri, aldanışları olsa da, inqilab romantiklərin hamısının baxışlarında kəskin dəyişmə yaratdı, onların yaradıcılıq tərzini yeniləndirdi. Onlar insanlara azadlıq bəxş etdiyinə görə inqilabı alqışlayır, bütün “suali-müşkül”lərin həllini istiqbala bağlayır, gec-tez bəşərin xoşbəxt gələcəyə qovuşacağına möhkəm ümid bəsləyir, qanlı irticaya söykənən, zorakılıqlardan çəkinməyən idarə-üsulu, sosial mühiti bəyənmədikləri üçün qəbul etmirdilər.

Dissertasiyanın **“Demokratik cəmiyyət, vətəndaş hüquqları və azadlıqları problemi”** adlanan ikinci fəslinin ilk yarım fəslə **“Vətəndaşların şəxsiyyət azadlığı və hüquq bərabərliyi məsələsində sosial-siyasi amil”** adlanır. Demokratik fikir millətə müraciətdə “müsəlman qardaşlarım,”¹ özünü “türk oğlu, müsəlman balası”², “türk oğlu türk”³ adlandırmışdı. O, XIX əsrdən həqarətlə “tatar”, sonralar isə “Zaqafqaziya tatarları”, “Qafqaz müsəlmanları” çağırılan, əslində türk olan xalqımızın-millətimizin milli qürurunu ifadə edirdi. O, müstəmləkə rejimində millətinin aciz vəziyyətdə saxlanılmasına qarşı çıxır, milyonlarla insanların qəlbinə, ruhuna yol tapmağa çalışır, ümummilli mənafeyə xəyanət edən cahil, milli qeyrətdən, dindən, imandan məhrummollaları haqlı olaraq “millətin düşməni” adlandırdı.

Demokratik fikir millətin gələcəyini düşünərkən uzaq-yaxın tarixə müraciətlə göstərirdi ki, müxtəlif dövənlərdə bizləri yox etmək istəyənlər bugün millətimizin içərisində ittifaqı-ittihadı yox edib, onun qəlbinə iyrenc

¹ Məmmədquluzadə Cəlil. Əsərləri. Dörd cildə (tərtib edəni, ön söz və izahların müəllifi İsa Həbibbəyli). Bakı, "Öndər", 2004, II c, s.4.

² Səhhət Abbas. Seçilmiş əsərləri. Tərtib edəni, ön söz və izahların müəllifi Kamal Talıbzadə. Bakı, "Lider", 2005. s.64.

³ Hüseynzadə Əli bəy. Seçilmiş əsərləri. Transliterasiya və tərtib edəni Ofelya Bayramlı. Bakı, "Şərq-Qərb", 2007. s.41-69.

ixtilafı, təfriqçiliyi yeritməyə çalışırlar. Deməli, bütövlükdə millətillimənəvi dəyərlərdən məhrum edən, daim geriyə, keçmiş çəkən cəhalətonu xoşbəxt gələcəkdən məhrum qoyur, müasirliklə ayaqlaşmasına maneçilik törədirdi.

Demokratik fikir Rusiya imperiyasının işğalı altındakı bütün türk-müsəlman xalqlarının hamısını vahid bir ideya ətrafında birləşdirməyin zəruriliyini vurğulayır, bu, onun milli və dini birlik ideyasının mayasını təşkil edirdi. Onlar sələflərinin sağlam əqidə-ideya baxışlarını davamətdirir, millətini bütöv görmək üçün qüvvələrinə səfərbər edir, milli birlik ideyasını milli istiqlal savaşının ana xəttini təşkil etdiyini göstərirdilər.

Təbii olaraq bütün bunlar XX əsrin əvvəllərində demokratik fikri dərinədən düşündürən ictimai-fəlsəfi düşüncənin əsas narahatlıq hədəfi idi. Burada şəxsiyyət azadlığı və hüquq bərabərliyi problemi qırmızı xətlə keçən bir ideya idi. Onlar bu problemi yeni fikirlərlə zənginləşdirərək insanın şəxsiyyət azadlığını irəli sürürdü. Bu iş cəmiyyətdə azad insana, onun tarixi dəyişdirici roluna yeni mütərəqqi bir baxış idi.

Rusiya imperiyasında yaşayan başqa türk-müsəlman xalqları kimi, xalqımız da qəti qərarını verib hüquq bərabərliyinə qovuşmaq üçün ayağa qalxmışdı, çünki çarizm türk-müsəlman xalqlarının qəddar düşməni idi. Bildirilirdi ki, yalnız azad vətəndə şəxsiyyət azadlığı mümkün ola bilər, çünki azad cəmiyyətdə ölkənin azad vətəndaşları yaşayırlar. Azad cəmiyyət və orada insanın-vətəndaşın şəxsiyyət azadlığı, hüquq bərabərliyi Azərbaycan romantiklərinin ən böyük ideali idi. Onlar ülvə, bəşəri varlıq kimi insanın taleyinə heç zaman biganə qalmamış, onun bu qaranlıq mühitdə çəkdiyi izzətləri, mənəvi əzabları, sıxıntıları qorxmadan bütün reallığı ilə təsvir etmişlər.

XX əsrin əvvəllərində qadın azadlığı problemi demokratik fikri məşğul edən ən mühüm problemlərdən idi. Bu dövrdə sosial-siyasi həyatdan tamamilə təcrid olunmuş qadın mənəvi əsarətdə yaşayırdı. Avropa tarixinə nəzər saldıqda, avropalı qadınların kişilərlə çiyin-çiyinə Vətənlərini və millətlərini düşmənlərdən qorumaq üçün əsgər paltarını geyərək, qorxmadan odun-alovun içərisinə atıldıklarının şahidi oluruq. Demokratik fikir hər zaman olduğukimi, yenə də qadın-ana hüququnun müdafiəçisi olub, onları köləliyin zəncirindən, qaranlıq zülmətdən xilas etməyə çalışırdı. Oadın azadlığına sosial mənə verib, onun insanlıq ləyaqəti uğrunda çarpışan, cəhalət, mövhumatdan qurtarmağa çalışan demokratik fikir qadın hüquqsuzluğunu tənqid atəşinə tuturdu.

İkinci fəslin ikinci yarım fəslə **“XX əsrin əvvəllərində Azərbaycanda elm və maarifin inkişafına təsir edən sosial-siyasi şəraitin fəlsəfi analizi”**

adlanır. Elmin, maarifin və məktəbin sosial tərəqqidə rolunu anlayan mütləqiyyət rejimi müsəlmanlar üçün dünyəvi məktəblər açılmasına düşmənçəsinə yanaşırdı. Tədqiqatlar sübut edir ki, şəhər və kəndlərdə hökumətin məktəblər açmasında gizli, mənfur niyyətləri gizlənmişdi. Çarizm xalq maarifinə düşmən münasibət bəsləyir, müstəmləkəçi qullar hazırlamağı planlaşdırır, xalqı elm və maarifdən uzaq saxlayır, məktəblər açılmasına biganəlik göstərirdi. Hər cür sosial və mənəvi zülm altında əziz xalq, ilk növbədə, özəhtiyaclarından xəbərdar olmaq üçün elmə, maarifə yiyələnməli idi. Əsrin kəskin ideya-siyasi mübarizələri dövründə xalqın milli şüurunu, milli özünüdərkini və milli birlik ideologiyasını formalaşdıran başlıca amil maarifçilik idi.

Rusiya imperiyasının maarif sistemində ibtidai, orta və ali məktəblərdə təhsil alanlar içərisində türk-müsəlman, o cümlədən azərbaycanlı uşaqların sayı digər millətlərdən xeyli az idi. Demokratik fikir dövrün ən aktual, qızgın mübahisə doğuran qadın təhsili problemini mətbuat səhifələrindən düşməyə qoymurdu. O, qadınların maariflənməsini cəmiyyətin sosial fəallığının artması, mədəni tərəqqisi ilə sıx bağlayırdı və demokratik hüquqlar uğrunda mübarizədə səy edirdi ki, qadınlar təhsilə cəlb olunsunlar. XX əsrin əvvəllərində onların yaradıcılığında qızların, qadınların acı taleyi, qadın azadlığı, qızların təhsili və tərbiyəsi, hüquq bərabərliyi təsvir olunurdu.

Demokratik fikir haqlı olaraq, dövrün ən aktual problemi kimi, qadın təhsilini-qadınların maariflənməsini, təhsilə, elmə yiyələnməsini cəmiyyətin sosial fəallığının artması, mədəni tərəqqisi ilə sıx bağlayırdı. Onların yaradıcılığında qızların, qadınların acı taleyi, qadın azadlığı, qızların təhsili və tərbiyəsi, hüquq bərabərliyi təsvir olunurdu. Dövlət məktəblərində dərslər rus dilində tədris olunurdu. Uşaqlar üçün zərərli, öz dövrünü çoxdan keçirmiş dərsliklərin tədrisinə son qoymaq vaxtı gəlib çatmışdı. Lakin bu dövrdə Azərbaycan dilindəki dərsliklər, dərs vəsaitləri və proqramlar yox idi. Həyatın və zamanın tələbləri ilə ayaqlaşacaq ana dilli dərsliklərin yaradılması vacib idi, lakin çətin də olsa, ana dilində həm dərsliklər, dərs vəsaitləri, həm də qiraət-oxu kitabları tərtib olunmağa başlandı.

Bu dövrdə elmlə dinin qarşıdurması daha da kəskinləşdi, dini, yoxsa dünyəvi elmlərin öyrənilməsi məsələsi ətrafında diskussiyalar başlandı. Ruhanilərə görə, yalnız ilahiyyət insanı insan edə bilər, Ə. Hüseynzadə isə həm dünyəvi, həm də dini elmlərin öyrənilməsini zəruri sayırdı. Ruhanilərin uydurma rəvayətlərini, qayırma hədislərini təkzib edən, milli mənafehləri, vətənin gələcək istiqlalını hər şeydən uca tutan demokratik fikir islam əxlaqının avam camaata sadə, asan izahını verirdi. Demokratik fikrə görə,

mollalar türk-müsəlmanlara islam həqiqətlərini öyrətməli, bunları avam müsəlmanın sadə dildə başa düşmələrinə çalışmalı idilər.

Dissertasiyanın **“1900-1920-ci illərdə Azərbaycanda milli dövlətçilik və istiqlalçılıq ideyaları”** adlanan üçüncü fəslinin birinci yarım fəslə **“Dövlət idarəçiliyi formaları və hakimiyyət probleminə sosial-siyasi yanaşma”** adlanır. Demokratik fikirdə idarəcilik haqqında baxışlar olduqca aktual səslənir, çünki onların dövlət quruluşu haqqındakı ideya irsi bütövlükdə mütərəqqi baxışlarla zəngindir. Demokratik fikir dövlət idarəçiliyini ən mühüm sosioloji prinsip kimi, qətiyyətlə irəli sürmüş, mütləqiyyətə qarşı mübarizədə xalqı demokratik respublika yaradılması uğrunda qələbəyə səsləmişdir. Sosial həyatın real mənzərəsi və inqilabi atmosfer demokratik fikrindünyagörüşünü daha ardıcıl şəkildə formalaşdırırdı.

Onlar dövlətin ilahi mənşəyi haqqındakı müddəaları rədd edir, sübut edirdilər ki, tarixin müəyyən inkişaf mərhələlərində dövlətə ehtiyac olmamışdır. Lakin dövlət cəmiyyət üçün heç də göydəndüşmə olmamış, tarixi zərurətdən cəmiyyətin özü tərəfindən onun yaşamasının, mövcudluğunun zəruriliyi üçün törəmişdir. O, mövcud quruluşun zorakı yolla devrilməsi, hökumətlə hər cür kompromisdən imtina edilməsi tələbi ilə çıxış edirdi. Lakin demokratik fikir mütləqiyyətə, despotizmə və dini fanatizmə qarşı mübarizədə zorakı tədbirləri irəli sürürdü, çünki mütləqiyyət qaldıqca xalq sosial-siyasi və mənəvi-ideoloji zülməndən xilas ola bilməzdi.

Demokratik fikirdə xalq hakimiyyəti ideyası aparıcı yer tuturdu. Onların təsəvvüründə “xalq hakimiyyəti” dedikdə, demokratik respublika-“cümhuriyyət idarə üsulu” nəzərdə tutulurdu. Bu yeni tipli dövlət-demokratik respublika daha mürtəcə quruluş olan mütləqiyyət monarxiyası məhv edilməyincə yarana bilməzdi. Mütləqiyyət, monarxiya idarə üsulu təbəələr üzərində istismarı əbədləşdirmək üçün xalqı bütün ixtiyardan, vətəndaş hüquq və azadlıqlarından tamamilə məhrum edirdi.

Belə dövlətlərdə ölkənin padşahı hökumət ilə birlikdə bütün ölkə vətəndaşlarını itaətdə və əsarətdə saxlayır, xalqın mənafeyi müdafiə olunmur, camaat bütün hüquq və ixtiyaratdan tamamilə məhrumdur. Demokratik fikir konstitusiyalı dövlət idarəçiliyini demokratik idarə üsulu hesab edərək, belə dövlətlərdə xalqın dövlət işlərində iştirakının böyük əhəmiyyəti olduğunu göstərirdi. Konstitusiyalı dövlətlərdə camaat öz nümayəndələri vasitəsilə dövlət işlərində iştirak edir.

Azadlıq hərəkatına qarşı ikiüzlü siyasət yeridən çar hökuməti 1905-ci il oktyabrın 17-də manifest imzaladı, xalqa bir sıra azadlıqlar, o cümlədən qanunverici дума çağıracağını vəd etdi. Demokratik fikir çarın дума siyasətinin əsl mahiyyətini düzgün dərk edir, onun kütlələri aldatmaq məqsədi

güddüyünü bildirir, mürtəce mahiyyətini tənqid edirdi. Dumaya seçkilər əmlak senzi əsasında keçirilməyə başladı və bütün Rusiya vətəndaşlarının hamısı seçki hüququ ala bilmədi. Dövlət Şurası dumanın qəbul edəcəyi qanunların gücünü azaltmaqla onun hüquqlarını məhdudlaşdırdı, çünki дума yalnız xalqı aldatmaq, onu mübarizədən yayındırmaq məqsədi güdürdü.

Demokratik fikirdə xalq hakimiyyəti ideyası aparıcı yer tuturdu. Onlar üç cür dövlət quruluşunun mövcudluğu göstərirdilər: mütləq monarxiya, konstitusiyalı monarxiya və respublika. İstibdad rejimində imzalanan qanunlar sosial mahiyyətinə görə xalqa zidd idi. Burada ölkənin padşahı hökumətlə birlikdə ölkə vətəndaşlarını itaətdə saxlayır, xalqın mənafeyi müdafiə olunmudu.

Demokratik fikir konstitusiyalı dövlət idarəçiliyini demokratik idarə üsulu hesab edir, onun təşkili prinsiplərini açıqlayırdı. Konstitusiyalı dövlətlərdə camaat öz nümayəndələri vasitəsilə dövlət işlərində iştirak edir. Belə idarəçilik prinsipi bütövlükdə seçkilər vasitəsilə mümkün olurdu. Yəni, xalq onun mənafeyini təmsil edən adamları məclisə seçib göndərə bilərdi. Onlar da xalqın mənafeyini güdən qanunlar qəbul edilməsinə var qüvvələri ilə çalışır, xalq da seçdiyi millət vəkillərinin arxasında dayanıb, müdafiə edər.

Bu fəslin ikinci yarım fəslə **“Cümhuriyyət idarəçiliyində demokratik seçki sisteminə fəlsəfi baxış”** adlanır. Rusiyada Fevral inqilabının qələbəsindən sonra üç yüz illik Romanovlar səltənəti devrildi və çar mütləqiyyətinə son qoyuldu. Müstəmləkə zülmü altında inləyən xalqlara azadlıq gətirən bu inqilabın müjdəsi ilə göz aydınlığı verilirdi. Yeni idarəçilikdə-respublika quruluşunda xalqın iradəsini ifadə edən yeni qanunların verilməsi və bütün cəmiyyət üzvlərinin yuxarıdan tutmuş aşağıyaqədək bu qanunlara əməl etməsinin təmin edilməsi-demokratik respublika quruluşunun ən başlıca vəzifəsi sayılırdı.

Camaatın, xalqın gücü ilə müstəbid hökmdarların devrilməsindən sonra məşrutiyət-cümhuriyyət elan edilməsi ilə xalq hakimiyyəti yaranır. Bunnula köhnə dövlət quruluşu ilə birlikdə onun köhnə qanunları da məhvə məhkum olur, çünki tərəqqi, inkişaf əsri olan XX əsrdə təbii proseslərin inkişaf qanunauyğunluqlarına görə çox mühafizəkar olan mürtece monarxiya quruluşu ömrünü başa vurmali idi.

Keçmiş sosial quruluş, köhnə idarəçilik sisteminə bəzək-düzək verməklə, başqa sözlə, yamaq vurmaqla yeni qanunlar hazırlayıb qəbul etməklə bu quruluşun mahiyyəti dəyişməz, o, yenilənməz və yerini yeni dövlət quruluşuna verməz, onunla əvəzlənə bilməz. Yeni qanunların qəbulu dövlət quruluşunun özünün yenilənməsi, təzələnməsi və yeni idarəçilik sisteminin

yanması ilə bağlıdır. Yoxsa köhnə sistemdə yeni qanunların qəbul edilməsi ilə adama elə gəlir ki, köhnə idarə üsulu təzələndi.

Demokratik fikir xalq hakimiyyəti ideyasını irəli sürür, idarəçilik prinsiplərini açıqlayır. Yeni idarəçilikdə-respublika quruluşunda xalqın iradəsini ifadə edən yeni qanunların verilməsi və bütün cəmiyyət üzvlərinin bu qanunlara əməl etməsi-demokratik respublika quruluşunun ən başlıca vəzifəsi sayılır. Burada prezidentli respublika müdafiə edilir. Respublikanın başçısı olan prezident ya xalq özü azad seçki yolu ilə seçir, ya da parlament-əhalinin seçib ayırdığı millət vəkillərinin-xalqın nümayəndələrinin içərisindən təyin edir. Prezident ölkə-parlamentə qarşısında cavabdehlik daşıyır. Yəni, parlamentə xalqın seçdiyi elçilərə-millət vəkillərinə hesabat verir.

Respublika idarəçiliyində hakimiyyətin başlıca göstəricilərindən biri demokratik seçki sistemidir və xalq bu işdə yüksək fəallıq nümayiş etdirməlidir. Bu işin demokratik qaydada, qanunvericiliyə uyğun şəkildə həyata keçirilməsinə camaat özü nəzarət etməli, həm də seçki işinin yaxından iştirakçısı olmalı idi. Hökumətin parlament qarşısında məsuliyyət daşdığı ölkələrdə hökumətin fəaliyyət proqramı millət vəkilləri tərəfindən qəbul edilərsə, onda hökumət təşkil olunur və fəaliyyətə başlayır. Əgər millət vəkilləri hökumətə etimadsızlıq göstərsəydilər, onda hökumət istefa verir, yeni hökumət kabinəsi təşkil olunurdu.

Xalq hakimiyyətinin başlıca vəzifəsi bütün cəmiyyət üzvlərinin iradəsini ifadə edən, onun mənafeyinə xidmət edən yeni qanunların işlənilməsi və qəbul edilməsidir. Xalq keçmiş idarəçilikdən imtina edir, üzərində köhnə qanunları da onunla birlikdə dəfn edir, onun mənafeyini təmsil edən yeni qanunlar yaradılır. Yeni quruluşda vətəndaşlar köhnə qanunlardan cəmiyyətin xeyri üçün istifadə edə bilməzdi. Bu, çürümüş, köhnəlmiş əşyaya hər tərəfdən yamaq vurmağa bənzəyirdi. Halbuki bu faydasız bir şeydir. Köhnə idarəçilik sisteminə yamaq vurmaqla-yeni qanunlar hazırlayıb qəbul etməklə bu quruluşun mahiyyəti dəyişməz, o, yenilənməz. Yeni qanunların qəbulu dövlət quruluşunun özünün yenilənməsi və yeni idarəçilik sisteminin-xalq hakimiyyətinin yanması ilə bağlı olur,

Respublika quruluşu demokratik seçki sisteminə əsaslanır. Burada vacib şərt ümumi seçki hüququdur, yəni irqindən, dinindən, millətindən, sinfindən, cinsindən asılı olmayaraq bütün ölkə vətəndaşlarının hamısının seçkilərdə iştirakının təmin edilməsidir. Bu, qanun qarşısında bütün vətəndaşların həqiqi, real ümumiliyinin ifadəsidir. Bu halda ölkə vətəndaşları seçki sistemindən kənar qalmırdı. Halbuki respublika idarəçiliyində demokratik seçki sistemi müstəqil olmayan, çoxpilləli, mərhələli seçki sistemini qəbul etmir, demokratik, bilvasitə, müstəqim seçki hüququ irəli sürülür. Bu prinsip həyata keçirilərkən seçicilər aydın şəkildə,

açıq-aşkar yerli özünüidarə orqanlarından tutmuş ali orqanlara-millət məclisinə qədər millət vəkillərinə səs verilməsini, onların seçkisi zamanı kimlərin, hansı orqanlara nümayəndə seçilməsini və kimləri seçdiyini bilir. Ona görə də müstəqim seçki sisteminin üstünlüyü şəhr edilir.

Demokratik seçki sistemində ümumi, bərabər və müstəqim seçkidən sonra bəlkə də, əsas şərtlərdən biri məhz gizli səsvermə prinsipidir. Millət məclisinə xalq nümayəndələrinin açıq səsverməyə nisbətən daha üstün sayılan və məxfiliyi qorunan, mühafizə edilən gizli səsvermənin mühüm üstün cəhətlərini göstərən demokratik fikir bunu əsaslandırır. Bu, çox mütərəqqi bir hadisə idi və böyük əhəmiyyət daşıyırdı.

Ümumxalq idarəçiliyində-respublika quruluşunda vətəndaş hüquq və azadlıqlarına əməl edilməsi dövlətin xalq qarşısında, cəmiyyət qarşısında ən yüksək-ali məqsədi hesab edilir. Demokratik fikir respublika quruluşunda vətəndaşların sahib olacaqları azadlıqları göstərir. Bunlar cümhuriyyət idarəsinin “zinəti”, onun ən “vacib əsasları” sayılırdı.

Dissertasiya işinin əsas məzmunu müəllifin nəşr olunmuş aşağıdakı məqalə və tezislərində öz əksini tapmışdır:

1. XX əsr Azərbaycan demokratik fikri azad cəmiyyət və azad insan haqqında// Naxçıvan Dövlət Universiteti. Elmi əsərlər. İctimai elmlər seriyası. 2011, № 1(37), s.112-115.

2. XX əsrin əvvəllərində Azərbaycanın istiqlal mübarizəsində milli burjuaziyanın yeri və rolu haqqında // Naxçıvan Dövlət Universiteti. Elmi əsərlər. İctimai elmlər seriyası. 2012, № 2(47), s.48-52.

3. Qloballaşan Qərblə Şərqi mədəni-mənəvi dəyərlər sistemində yüksək ailə dəyərlərimizin yeri və rolu haqqında/ “Qloballaşma şəraitində kulturoloji innovasiyalar və sosial-mədəni inkişaf”. Beynəlxalq konfrans materialları. 21-22 dekabr 2012. Bakı, 2012, s.63-65.

4. XX əsrin əvvəllərində Azərbaycan demokratik fikrində qadın təhsili və qadın azadlığı problemi / “Təhsilin gender aspektləri” Respublika Elmi Konfransının materialları, Bakı, 2013, s.116-121.

5. XX əsrin əvvəllərində (1900-1920) Azərbaycan demokratik fikrində milli məfkurənin tarixi inkişaf proesi: yeniliklə köhnəlik, ənənə ilə müasirlik probleminə yeni baxış// Naxçıvan Dövlət Universiteti. Elmi əsərlər. İctimai elmlər seriyası. 2013, №2(53), s.104-110.

6. XX əsrin əvvəllərində (1900-1920) Azərbaycan demokratik fikrinin zəngin yaradıcılıq irsi xalqın qan yaddaşına və Vətənə xidmətin parlaq simvoludur// Naxçıvan Dövlət Universiteti. Elmi əsərlər. İctimai elmlər seriyası. 2014, №9(65), s.119-125..

7. XX əsr Azərbaycan demokratik fikrində qadın təhsili probleminə müasir baxış/ "Təhsildə gender problemləri" Beynəlxalq Elmi konfransın materialları. Qərb Universiteti. Bakı, 02 dekabr 2014ci il, s.138-143.
8. XX əsrin əvvəllərində (1900-1920-ci illər) Azərbaycan demokratik fikrində dünyəvi məktəb ("üsuli- cədid") problemi// Naxçıvan Dövlət Universiteti. Elmi əsərlər. Humanitar elmlər seriyası. 2015, №1(66), s.241-248.
9. XX əsrin əvvəllərində (1900-1920) Azərbaycan demokratik fikrində mənfur erməni düşmənçiliyinin ifşası/ "Qafqaz tarixinin aktual məsələləri". Beynəlxalq konfrans. 15-16 oktyabr 2015-ci il, I hissə, Gəncə, 2015, s.62-65.
- 10.XX əsr (1900-1920) Azərbaycan demokratik fikrində xalqımızın milli kimlik problemi // Naxçıvan Dövlət Universiteti. Elmi əsərlər. İctimai elmlər seriyası. 2015, № 6(71), s
- 11.XX əsr Azərbaycan demokratik fikrində ruhanilərə münasibət. " Naxçıvan Dövlət Universiteti. Elmi əsərlər. İctimai elmlər seriyası . Naxçıvan, NDU- "Qeyrət", 2016, № 6(75), s.80-87.
- 12.XX əsr Azərbaycan demokratik fikrində xalqımızın milli birlik problemi // Naxçıvan Dövlət Universiteti. Elmi əsərlər. İctimai elmlər seriyası. Naxçıvan, NDU- "Qeyrət",2016, № 5(79),s.145-152.
- 13.Проблема важности наук в Азербайджанской демократической мысли в начала XX века(1900-1920гг.)// Вестник Новосибирского Государственного Университета. Серия: История, Филология, Философия, 2016 Том 16, выпуск 3, стр.97-103.

**СОЦИАЛЬНО-ПОЛИТИЧЕСКИЕ ПРОБЛЕМЫ АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ
ДЕМОКРАТИЧЕСКОЙ МЫСЛИ НАЧАЛА XX ВЕКА (1900-1920гг)**

РЕЗЮМЕ

Диссертация состоит из введения, трех глав, шести параграфов, заключения и списка использованной литературы. Во введении обосновывается актуальность темы диссертации, степень ее разработанности, раскрываются цели и задачи, научная новизна, теоретическая значимость, методологические основы исследования и его практическая значимость, сведения об апробации полученных результатов.

Первая глава диссертации называется «Теоретический взгляд на социально-экономическое развитие общества Азербайджана в начале XX века». В ней отмечается, что в этот период азербайджанская демократическая мысль находится на вершине истории нашей литературно-художественной, философской и общественной мысли. Подчеркивается важность единения народа, рассматриваются освобождения от социальных бед. Демократическая мысль вела активную борьбу за свободу, угнетенных народных масс.

Вторая глава, под названием «Проблемы демократического общества, гражданских прав и свобод», посвящена выявлению путей с решения политических проблем азербайджанской общественной мысли. В ней отмечается важность таких положений, как свобода личности, равенство прав всех граждан и в то же время выявляются причины, препятствующие их достижению в социальной жизни начала XX века. Обосновывается необходимость эмансипации женщин, прогрессивное воздействие развития науки и просвещения, образования женщин, открытия женских школ на социально-политическую жизнь общества.

Третья глава диссертации называется «Идея национальной государственности и независимости в азербайджанской демократической мысли в 1900-1920-х годах». В ней показывается, что идея народовластия занимает важное место в демократической мысли. Отмечается значение идей свержения монархии, требования установления конституционного государственного устройства, обеспечивающего граждан правами и свободами и идеи выдающихся деятелей демократической мысли о парламентской республике, правила организации национального совета, демократической избирательной системы и обеспечение участия народа в ней. Здесь же рассматривается ряд вопросов, касающихся механизма действия новых законов и свобод граждан, преимущества республиканской формы управления.

В «Заключении» диссертации подводятся итоги проведенного исследования, обобщаются основные выводы.

**SOCIO- POLITICAL PROBLEMS IN THE EARLY 20th
CENTURY (1900-1920) IN AZERBAIJAN DEMOCRATIC
THOUGHT**

SUMMARY

Dissertation consists of introduction, three chapters, six paragraphs, a conclusion and a list of used literature. In the introduction part the topicality of the dissertation is substantiated, the main reasons are conditioned, the degree of development of the problem is studied, the object and subject of the research, aims and objectives, source base, theoretical-methodological base, scientific novelty, theoretical-practical significance and aprobation are shown.

The first chapter of the dissertation is called "Theoretical view of the socio-economic development of the Azerbaijani society in the early 20th century." It shows that the Azerbaijan's democratic thought stands at the peak of our literary, artistic, philosophical and social thought history. The unity of the nation was highlighted. They were looking for a way out of the empire's social troubles. At that time, the romantic people were glorifying a free, ideal and beautiful future society. They were dreaming of such a beautiful world because they were free from oppression and exploitation. They were so far away, but as lovers of a delicious, beautiful future society as paradise.

The second chapter of the dissertation entitled "The problem of democratic society, civil rights and liberties" is devoted to the solution of political problems of citizens. Here is shown the importance of citizens' freedom of personality and equality. Women's freedom is required. Progressive effects of the development of science and education, women's education, and a positive effect of the opening of girls' schools on the social and political life of the society are substantiated.

The third chapter of the dissertation called "National sovereignty and independence ideas in Azerbaijan in 1900-1920". It is shown that the idea of the people's power occupied a leading position in a democratic sense. The overthrow of the rule of law, the rule of monarchy and the constitutional state administration giving rights and freedoms to citizens was put forward. Parliamentary republic was liked. The organization of the National Assembly, the democratic electoral system, the rules of ensuring the participation of the people in this system are displayed. The mechanism of the new laws, the rights of citizens are discussed. And all of them are considered the beauty of the republican administration.

The "Conclusion" part summarizes the research conducted and the main obtained findings.

Avtoreferat AMEA-nın kompüter mərkəzində yığılmışdır.

Ünvan: Hüseyn Cavid prospekti, 115

БАГИР ГАМИД оглы БАБАЕВ

**СОЦИАЛЬНО-ПОЛИТИЧЕСКИЕ ПРОБЛЕМЫ
АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ДЕМОКРАТИЧЕСКОЙ
МЫСЛИ НАЧАЛА XX ВЕКА (1900-1920гг)**

Специальность: 7210.01– История философии

АВТОРЕФЕРАТ

**диссертации на соискание ученой степени
доктора философии по философии**

БАКУ – 2018